

196. Aggodalmam, félre...

1. Ag - go - dal - mam, fél - re, El - jö - het a vé - ge

Hol - nap él - tem - nek! Ő, ki ve - zet hí - ven,

És i - gaz - gat en - gem Út - jár Lel - ké - nek,

Ő men - jen Csak e - lőt - tem; Ha - bár az ös -

16

vényt nem tu - dom, A - zért nem ag - gó - dom.

2. Nem panaszkodom én, Minek kételkedném, Nem látván vigaszt?
Szívem sóvárgását, Könny'im áradását, Isten látja azt!
Bűnt teszen, Ki békétlen; Ő hordozza, amit ránk mért:
Panaszkodnom miért?
3. Ha magam választok, Oly könnyen hibázok, Látszat csal engem.
Az érzékek gyengék, A kezdetet értnék, De a véget nem.
Választás Csak kínlódás, Szemem tervébe nem láthat,
Isten nem hibázhat!
4. Lelkem Őbenne hisz, A hit látásra visz, Remény erősít.
Bár az ég borult lett, Isten a szeretet: Szeretet gyógyít.
Mi aggaszt, Ő küldé azt; Minden próba idejében
Álljon meg hűségem!
5. Ha elhagyva élek, S nem érti sok lélek, Mit követel Ő,
Szívem mégis légyen Minden szenvedésben Békével tűró!
Mit Ő tesz, Az mind jó lesz; Minden földi szenvedésem
Majd üdvös lesz nékem!
6. Bár nehéz keresztem, Békére visz engem A küzdelemből;
Ki halált szenvedett, S aratott győzelmet, Az harcol elől.
Legyőzted Ellenséged; Megtartod, ki téged követ,
Te segítsz engemet!

Ne legyetek azért szorgalmatosok a holnapi napról: mert a holnapi nap gondot visel az ő dolgairól. Elég a napnak az ő mindennapi szorgalmatossága.